

KIRJE „NOVAJA ZHIZNIN” TOIMITUKSELLE

Toverit, sallikaa turvautua teidän vieraanvaraisuuteenne, koska puolueemme lehden ilmestymisessä on syntynyt pakollinen keskeytys. Tietynlaiset lehdet ovat ryhtyneet raivokkaasti vainoamaan meitä syyttäen vakoilusta ja kanssakäymisestä vihollismaan hallituksen kanssa.

Sitä, miten ennen kuulumattoman... kevytmielisesti (tämä sana ei sovi, on liian lievä) tuota vainoa harjoitetaan, osoittavat seuraavat yksinkertaiset tosiasiat. „Zhivoje Slovo” kirjoitti aluksi, että Lenin on vakoilija, mutta myöhemmin „oikaisussaan”, joka ei muuttanut asiaa, selitti, ettei häntä syytetä vakoilusta! Ensin esitetään Jermolenkon todistukset, sitten ollaan pakotettuja tunnustamaan, että on suorastaan noloa ja hävettävää pitää perusteena moisen henkilön moisia todistuksia.

Asiaan sotketaan Parvusin nimi, mutta vaietaan siitä, ettei kukaan muu tuominnut Parvusta niin armottoman jyrkästi jo vuonna 1915 kuin meidän toimittamamme geneveläinen „Sotsial-Demokrat”, joka artikkelissa „Äärimmäisyyden rajalla” leimasi Parvusin „luopioksi”, joka „nuolee Hindenburgin saappaita” j.n.e.*. Jokainen valistunut ihminen tietää tai voi helposti saada tietoonsa, ettei meidän ja Parvusin välillä voi kerta kaikkiaan olla puhuttakaan mistään poliittisista eikä muistakaan suhteista.

Asiaan yritetään sotkea jotakin Sumenson nimistä naishenkilöä, jota emme ole milloinkaan edes nähneet, saati sitten olleet hänen kanssaan tekemisissä. Juttuun sotketaan Ganeckyn ja Kozlovskin liikeasioita, esittämättä ainoatakaan tosiasiaa siitä, nimenomaan millä tavalla, missä, milloin ja miten liiketoimia on käytetty vakoilun verhona. Me

* Ks. Teokset, 21. osa, ss. 418—419. *Toim.*

taas emme ole milloinkaan osallistuneet liiketoimiin, emme suoraan emmekä välillisesti, emmekä semminkään ole vastaanottaneet yhtään kopeekkaa rahaa kummaltakaan mainitulta toverilta sen enempää omiin yksityisiin kuin puolueenkaan tarpeisiin.

Mennään jopa niin pitkälle, että pannaan meidän syyksemme „Pravdan” sähköiden julkaiseminen — vääristelyinä — saksalaisissa lehdissä ja samalla „unohdetaan” mainita, että „Pravda” julkaisee ulkomailla saksan- ja ranskankielistä tiedotuslehteä ja että kuka tahansa voi aivan vapaasti lainata tämän tiedotuslehden aineistoa ⁵⁷!

Ja kaikki tämä tapahtuu Aleksinskin osanotolla tai jopa hänen aloitteestaankin, Aleksinskin, jota ei huolitettu Neuvostoon, toisin sanoen joka on todettu tunnetuksi parjajaksi!! Voidaanko todella olla ymmärtämättä, että tällainen menettely meitä vastaan on *juridinen salamurha*? Se, että Toimeenpaneva keskuskomitea on pohtinut kysymystä ehdoista, joilla sen jäseniä voidaan yleensä asettaa syytteeseen, on epäilemättä omiaan tuomaan selvyttä asiaan. Haluavatko sosialistivallankumouksellisten ja menshevikkien puolueet olla osallisina juridisessa murhayrityksessä? entä syytteeseen panemisessa jopa ilman mainintaa, mistä meitä syytetään, vakoilustako vai kapinoinimisesta? — yleensä syytteeseen panemisessa ilman minkäänlaista juridisesti täsmällistä rikoksen määrittelyä? ilmeisen tendenssimäisessä oikeusjutussa, joka voi häiritä niiden henkilöiden ehdokkuutta Perustavaan kokoukseen, joita heidän puolueensa tietävästi aikovat asettaa ehdokkaiksi? Haluavatko nämä puolueet tehdä Venäjän Perustavan kokouksen koollekutsumisen aatosta dreyfusiadin alkajaiset venäläisellä maaperällä?

Lähitulevaisuus on antava vastauksen näihin kysymyksiin. Niiden avoin esittäminen on mielestämme vapaan lehdistön velvollisuus.

Emme puhu porvarillisesta lehdistöstä. Siihen, että me harjoitamme vakoilua tai otamme vastaan saksalaisia rahoja, Miljukov uskoo tietysti aivan yhtä paljon kuin Markov ja Zamyslovski uskoivat siihen, että juutalaiset juovat lasten verta.

Mutta Miljukov ja kumpp. tietävät mitä tekevät.